

Đề bài

Những ngày đầu xuân, địa phương em thường tổ chức Tết trồng cây nhớ ơn Bác Hồ. Tả lại cảnh trồng cây trong dịp ấy.

Bài làm

Sáng sớm mừng năm Tết, mọi người trong xóm em nô nức chuẩn bị tham gia Tết trồng cây nhớ ơn Bác Hồ.

Trời se lạnh, mặt đất còn phủ hơi sương, cỏ cây hoa lá còn chưa thức dậy, tiếng trống, tiếng loa, tiếng gọi nhau vang động cả xóm làng. Mọi vật bừng tỉnh. Từ các xóm ấp, mọi người, mọi phương tiện như xe đẩy, xe thồ chở cuốc, xẻng, cây giống lục đục ra đình làng tập trung.

Ở đây, những băng cờ, khẩu hiệu đã được căng ra. Thanh thiếu niên trong xã đã tập hợp theo hàng ngũ chỉnh tề. Chủ tịch Ủy ban cùng đại diện Mặt trận Tổ quốc xã đã nêu rõ ý nghĩa của Tết trồng cây. Đây là việc làm thể hiện lòng nhớ ơn Bác Hồ. Đó cũng là nhiệm vụ cấp bách mà mỗi người dân hiện nay phải làm là trồng cây xanh, bảo vệ môi trường. Từ thành phố đến nông thôn, ai cũng hiểu được nghĩa vụ ấy. Phải làm cho quê hương mình giữ mãi một màu xanh.

Các khu vực trồng cây đã được quy định sẵn. Từng tốp thanh thiếu niên dưới sự hướng dẫn của ban chỉ đạo đem những cây giống đến vị trí của mình để bắt đầu công việc. Mọi người ai cũng khẩn trương. Không khí thật náo nhiệt. Ở đình thì trồng thêm một cây bàng. Dọc hai bên đường thì trồng xen những cây phi lao. Trong trường học lại trồng những cây phượng vĩ. Đến nghĩa trang của xã thì trồng thêm hai hàng dương từ cổng đi vào. Xung quanh đài liệt sĩ, các bạn gái có nhiệm vụ trồng hoa. Những giống cây to, nhỏ khác nhau, lần lượt được các anh đào xong. Có anh quần xắn lên tận gối, có anh quần cộc, lưng trần bất kể nặng nhọc bứng những gốc cây mục đã đốn để thay vào những cây con xanh mơn mẫm. Các cô, các chị ra bên gánh nước tưới vào hàng cây mới trồng. Ai cũng chăm chút, nâng niu từng cây một. Mỗi cây sau khi trồng lại được che chắn cẩn thận để tránh nắng. Con đường đất đỏ đầy bụi, hai bên lề đường cỏ mọc um tùm giờ đây đã khác hẳn. Cỏ dại đã biến mất, mặt đường như rộng thêm ra. Cứ độ hai mét lại có một cây phi lao đã được trồng xong. Từ sân đình đến ủy ban xã, khuôn viên của trường, nơi nào cũng sạch cỏ, cây xanh đã mọc lên. Những cây non yếu ớt phải che chắn kia không bao lâu nữa sẽ bén rễ, sẽ đâm chồi, dần dần sẽ cao lớn thành những cây to.

Vừa vun đất vào cây xà cừ cuối cùng, cụ Nhĩ vừa khe khẽ ngâm hai câu thơ của Bác Hồ:

Mùa xuân là tết trồng cây,

Làm cho đất nước càng ngày càng xuân!

Chẳng lâu lắm đâu, sân trường, sân đình, sân ủy ban sẽ rợp bóng mát. Hai bên đường làng sẽ đẹp biết bao với hàng phi lao đứng đưa trong nắng. Chỉ nghĩ đến điều ấy thôi, mọi người cũng quên hết mệt nhọc.

Mặt trời đã lên cao, việc trồng cây cũng vừa xong. Mọi người với tâm trạng hân hoan, ngắm nhìn lại công trình mình vừa mới hoàn thành... Nhà nhà đón xuân, người người đón xuân. Và những cây con mới trồng kia cũng bén rễ, cũng xanh cây để đón chào năm mới. Đâu đây vang lên tiếng hát của các bạn học sinh.

“Hàng cây xanh xanh chúng em trồng, hàng cây mang công ơn Bác... làm náo nức cả lòng người.